

USANT I JAN EGELANDS OVERSKRIFT

I overskriften til Jan Egelands innlegg i Aftenposten den 2/8 stilles spørsmålet: Hva er sannheten om klimaet? Over overskriften er der en ingress som postulerer at "Lenge fikk dommedagsprofetene dominere", men "Så fikk klimaskeptikerne ta over". Dette medfører jo ikke riktighet. Klima-alarmistene har hele tiden dominert alle media, og når det gjelder Norge er dette nå ettertrykkelig dokumentert i en masteroppgave nylig av Katherine Berrios Duarte.

Hun har tatt for seg dagspressen for tidsrommet oktober 2007 til april 2008, og funnet at kun 8% av artiklene i Aftenposten, VG, Bergens Tidende, Nordlys og Dagens næringsliv har tillatt meningsytringer som uttrykker skepsis til IPCC. Enkeltfunnene: Aftenposten 11%, Nordlys 10%, BT 7%, VG 4%, DN3%. Ingen av de 5 avisers 24 lederartikler om klimaspørsmål var kritiske til konsensus/IPCC.

Duarte tar for seg 2007-2008, men de av oss som skriver klima-innlegg i avisene kan bekrefte at etter København-fiaskoen i desember 2009 er forholdet det samme. Som motvekt mot den negative omtalen etter Climantegate har klima-alarmistene mangedoblet sine anstrengelser.

Konsensus er Egelands forslag til løsning: forskerflertallet må få veilede oss, sier han. Men det er jo nettopp det som har vært prøvd inntil dags dato, med tvilsomt resultat. Egeland nevner Københavnmøtet og multiple "Climategates, men forbigår i stillhet at verdensbildet er helt endret. President Obama har trådt ut av det gode selskap da kongressen ikke ville godta hans CO₂-skattepolitikk.

Københavnmøtet var en del industrialiserte Kyoto-lands forsøk på å overta styringen av resten av verdens energiregimer. Kina, sammen med India, Brazil og Syd-Afrika (BASIC), hadde selvfølgelig på forhånd bestemt seg for å torpedere Københavnmøtet. For tiden pågår der samtaler.

Kina har drevet utenrikspolitikk i noen tusen år, og bør ikke undervurderes. De ser selvsagt den gyldne mulighet til selv å profitere på "business as usual" (CO₂ forurenser jo ikke), samtidig som de støtter opp under den frykten for CO₂ noen vestlige industriland har. Derved oppnår Kina (og samarbeidslandene) at konkurrentene ved sine prohibitive, selvpålagte CO₂ - skatter, -avgifter og produksjonsinnskrenkninger overlater dem verdens markeder.

Men der er ikke bare BASIC Kyotolandenes regjeringer bør engste seg for. I Australia ser vi det første resultatet av velgernes protest mot CO₂ skattene. Statsminister Kevin Rudd har måttet gå av. Er der kanskje flere regjeringer som bør engste seg for kommende valg?

Svenn Korseth sr

Styreleder Klimarealistene